

Sygn. akt IV U 748/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 maja 2019r. w S.

odwołania Z. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 24 sierpnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie Z. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 748/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 24 sierpnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz §21 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11 października 2011r. odmówił Z. O. prawa do przeliczenia emerytury podnosząc, że przedłożone przez ubezpieczonego w dniu 28 czerwca 2018r. dokumenty w postaci kopii świadectwa pracy oraz zaświadczenia o zarobkach za okres od września 1973r. do listopada 1973r. nie dają podstaw do przeliczenia świadczenia, gdyż nie stanowią dokumentacji płacowej, na podstawie której można przeliczyć wysokość emerytury (decyzja z 24 sierpnia 2018r. k.86 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony Z. O. wnosząc o jej zmianę poprzez przeliczenie wysokości jego emerytury w oparciu o świadectwo pracy z KWK (...) w G. dokumentujące okres jego zatrudnienia, zajmowane stanowisko i wymiar czasu pracy, a także w oparciu o zaświadczenie z 8 stycznia 1974r. wskazujące na otrzymywane przez niego wynagrodzenie. Ubezpieczony podniósł, że wysokość otrzymywanego wynagrodzenia może być dowodzona w oparciu o każde dostępne dokumenty wskazujące na wysokość wynagrodzenia (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację przytoczoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z 16 maja 2003r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał Z. O. prawo do emerytury od 1 kwietnia 2003r., zawieszając jednocześnie wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczonego zatrudnienia (decyzja z 16 maja 2003r. o przyznaniu emerytury k.16-18 akt emerytalnych). Następnie, wobec ustania zatrudnienia ubezpieczonego z dniem 31 maja 2003r., decyzją z 9 czerwca 2003r. organ rentowy podjął od 1 czerwca 2003r. wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonego. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 41 lat i 11 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych, a do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie ubezpieczonego, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych przypadających na okres od stycznia 1992r. do grudnia 2001r. Ustalony w oparciu o powyższe wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 106,74% (decyzja z 9 czerwca 2003r. o podjęciu wypłaty emerytury od 1 czerwca 2003r. k.26-28 akt emerytalnych).

W dniu 16 maja 2013r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie emerytury poprzez przyjęcie minimalnego wynagrodzenia za okres zatrudnienia w kopalni, za który nie może udokumentować zarobków (wniosek z 16 maja 2013r. o przeliczenie emerytury k.61 akt emerytalnych). Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy dokonał obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury z 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o emeryturę wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu ,tj. z lat na przestrzeni od 1962r. do 2002r. Wśród przyjętych 20 lat znalazły się m.in. lata zatrudnienia ubezpieczonego w Kopalni (...), przy czym za lata tego zatrudnienia organ rentowy przyjął minimalne wynagrodzenie za pracę. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 76,44% i okazał się mniej korzystny od dotychczas obliczonego wskaźnika z 10 lat kalendarzowych przypadających na okres od stycznia 1992r. do grudnia 2001r. wynoszącego 106,74% (warianty obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury k.66-68 akt emerytalnych). W związku z powyższym, załatwiając w/w wniosek ubezpieczonego z 16 maja 2013r., w decyzji z 28 maja 2013r. organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że po przeliczeniu świadczenia z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okresy dotychczas nie udokumentowane wskaźnik wysokości podstawy wymiaru pozostaje bez zmian (nie zmienia się na korzystniejszy) i wynosi 106,74% (decyzja o przeliczeniu emerytury z 28 maja 2013r. k.69 akt emerytalnych).

W dniu 28 czerwca 2018r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o ponowne przeliczenie emerytury w związku z odnalezieniem dokumentu informującego o wysokości zarobków w Kopalni (...) za miesiące od września 1973r. do listopada 1973r., który to dokument był wystawiony na potrzeby postępowania o udzielenie kredytu bankowego (wniosek ubezpieczonego o przeliczenie emerytury z 28 czerwca 2018r. wraz z załącznikami w postaci kopii świadectwa pracy z 20 września 2002r., zaświadczenia o wysokości zarobków w miesiącach wrzesień, październik i listopad 1973r. wystawione w dniu 8 stycznia 1974r. oraz pismo (...) SA z 17 kwietnia 2013r. informujące o upływie okresu archiwizacji dokumentacji płacowej za lata poprzedzające 1980r. k.81-85 akt emerytalnych). W rozpoznaniu powyższego wniosku zaskarżoną decyzją z 24 sierpnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury podnosząc, że przedłożone dokumenty nie dają podstaw do przeliczenia świadczenia, gdyż nie stanowią dokumentacji płacowej, na podstawie której można przeliczyć wysokość emerytury (decyzja z 24 sierpnia 2018r. k.86 akt emerytalnych).

Ubezpieczony Z. O. był zatrudniony w Kopalni (...) w G. w okresie od 11 stycznia 1961r. do 13 lipca 1974r. w pełnym wymiarze czasu pracy, początkowo na stanowisku ładowacza, a następnie na stanowisku górnik (świadectwo pracy z 20 września 2002r. k.4 akt emerytalnych). Z powyższego okresu zatrudnienia ubezpieczonego nie zachowała się dokumentacja płacowa (informacja (...) SA z 17 kwietnia 2013r. k.82 akt emerytalnych i informacja (...) Grupy (...) z 8 lutego 2019r. k.21 akt sprawy).

Zgodnie z zaświadczeniem z 8 stycznia 1974r. wystawionym przez Kopalnię (...) w G. w celu przedłożenia w Administracji Nieruchomości zarobek ubezpieczonego netto wyniósł: we wrześniu 1973r. - 6 496 złotych, w

październiku 1973r. - 6 713 złotych, w listopadzie 1973r. - 6 234 złotych (kopia zaświadczenia z 8 stycznia 1974r. k.85 akt emerytalnych).

Z uwagi na krótki okres udokumentowany w w/w zaświadczeniu, kwoty przedstawionych w nim zarobków pozostają bez wpływu na wysokość wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury, a tym samym na wysokość emerytury (opinia biegłej z zakresu księgowości A. D. z 23 marca 2019r. k.29-30 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. O. nie mogło być uwzględnione.

Zgodnie z art.111 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury albo o ponowne ustalenie emerytury,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Odnosząc powyższe uregulowanie do okoliczności sprawy stwierdzić należało, że brak jest podstaw do przeliczenia emerytury ubezpieczonego z uwagi na brak dokumentacji pozwalającej na ustalenie nowego – wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia, co zgodnie z powyższym uregulowaniem jest warunkiem ponownego ustalenia wysokości emerytury. Przedłożony przez ubezpieczonego dokument w postaci zaświadczenia z 8 stycznia 1974r. dokumentuje wysokość zarobków ubezpieczonego za krótki - jedynie trzymiesięczny okres zatrudnienia ,tj. od września do listopada 1973r., przez co pozostaje bez wpływu na wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury (vide: opinia biegłej księgowej k.29-30 akt sprawy). Podkreślić przy tym należy, że dane co do wysokości wynagrodzenia za w/w miesiące nie mogły stanowić podstawy ustaleń co do wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego za cały okres zatrudnienia ubezpieczonego w Kopalni (...), które trwało od 11 stycznia 1961r. do 13 lipca 1974r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego.